

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nova vlada na Francoskem.

Francoska republika ima zopet novo ministerstvo. Tako bi bilo moralo prej ali slej priti, četudi bi v prošlem meseci ne bilo v parlamentu glasovanja o Tonkingu, katero je pokazalo, da ima Brissonovo ministerstvo le štiri glasove večine. Prememba, ki se je te dni zvršila, imela je druge vir, a ne le v parlamentarnem slučaju. Novo ministerstvo s Freycinetom na čelu je le logično posledstvo zadnjih volitev. V teh volitvah je neka volilska naprava dostala svojo prvo poskušnjo, a dostala je ni po volji tistih, kateri so bili nje pričakovalci, ki so jo uganiti hoteli v svojo korist. Veliko prevaro so doživeli „opportunisti“, ker se jim ni obrodil tisti sad, ki so ga pričakovali od „voljenja po imeniku“. Nadejali so se bili, da jim novi način pomore do imposantne večine, katera bode strah opozicije, toda pokazalo se je, da so bili baš valed tega sami blizu svoje smrti. Gambetta je tudi hodil v ogenj za takšno voljenje, ali vprašanje je, če bi za novega življenja takšno voljenje venderle ne doneslo tistega, kar se je vedno od njega pričakovalo. „Imeniki“, kakeršne si je izborni talent Gambettov predočeval, imajo svoje vspehe, ako jim moč dohaja iz velikih popularitet. Gambetta je bil popularen in njegovi „imeniki“ bi bili morali nadviševati sleharno volilno gibanje. Tudi Brissonov prednik, Jules Ferry, bi bil mož, ki bi s pomočjo „imeniškega voljenja“ dosegel močno in trdno večino, ker odločna vlada more baš pri tacem voljenju bolje zmagovati, nego-li pri katerem koli drugem. Da ni bilo Ferryja podro Tonkinško vprašanje, sigurno bi bil parlament po novih volitvah dobil take sestavine, da bi ne moglo priti do sedanjega stanja notranje politike.

Zadnje volitve so pristašem republike oči odprle. Uvideli so veliko nevarnost za svoje stališče, za sedanjo francosko vladavino, katerej po življenju streže pomnožena stranka monarhistov. Ako so jo republikanci hoteli rešiti, morali so misliti na slogo svojo, zato pa najprvo prenehati s prepiri v svojem taboru. Konservativni republikanci sami za-se ne morejo več vladati, opirati so se začeli na stranko radikalcev. Pod to zvezdo se je rodilo najnovejše ministerstvo Freycinetovo. V njem sedijo konservativci in radikali. Prvi se delajo, da so zadovoljni

z novim položajem, njih stranka ima v novi vladi pet zastopnikov in to je njih tolažba. Tudi radikalcem novo ministerstvo ni prav po volji, a vender pomeni njim vspeh, kakeršnega še neso dosegli. Ker želijo več, ker hočejo vso vlado, bi ne delali pravilno, ako bi bili s tem zadovoljni, da imajo v novem kabinetu štiri svoje, kateri bodo pač skrbeli, da se bode vlada nagibala na levo parlamenta.

Kritično stanje je to gotovo, ker le prerado se pokaže vprašanje, ki utegne usekati mej republikanci stari, sedaj od oportunitete rahlo zasuti razdor. To menda čutijo tudi vsa javna glasila republike. Mirno, novi vladi prijazno pišejo, kakor bi se bali, motiti zasilno slogo, ki je tako potrebna, želja vseh francoskih patrijotov. Clémenceau, čegar stranka je toliko važnosti dobila s sedanjim kabinetom, nema posebne vere v stalnost sedanjih rečij in zato tudi ni hotel stopiti v novo vlado. Dobro ve, da je teže vladati, nego kritikovati, da se politični prvaki v delu z veliko odgovornostjo obravljajo, kar je skušal celo Gambetta sam. Kadar se časi zboljšajo, in kakor vse kaže, bodo se zboljšali za radikalno stranko, tedaj bode tudi Clémenceau boljše vladalne volje. Republikanski časopisi, kakor smo že rekli, ne mislijo delati proti mešovitemu ministerstvu. V mejsobnih bojih se je porabilo veliko političnih močij in skrbeti je začelo politike, da konečno ne bo nobenega moža več za vlado pripravljenege, nego jedini Clémenceau.

V tacih razmerah prevzeti vlado in sestaviti primeren kabinet bila je težava, katero more premagati le politična razboritost in iskreno domoljubje tacega moža, kakor je Freycinet. V tretje je sedaj premiér-minister, a nikdar ni bil tako na svojem mestu, kakor baš tačas. On je uprav brat po duhu predsednika republike, Grevy-ja, kateremu je prva in jedina skrb na srci: obstoj in moč Francije — republike. Ko bode tedaj nova vlada morala svoj pogled obračati na ovire in opasnosti v notranji politiki, gledala bode ob jednom, da je v teh potrebnih naporih ne bode motila navskrižja z vnanjimi državami. Ni tedaj pričakovati, da bi se z novim kabinetom premenilo kaj v francoski vnanji politiki, katera sedaj hodi po potih spravljivosti tudi z Nemčijo. Francoskim politikom, kakor francoskemu narodu je Nemčija dolžnica, toda za krvavo eksek-

cijo tega dolga čas ni goden, dokler neso stanovitne notranje razmere. Čas in krepka volja bosta zacelila rane, ki izhajajo iz notranjega organizma Francije, a zaceliti nesta v stanu rane, katero je prizadejal vnanji sovražnik.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seje dne 7. januarja 1886.)

Poslanec Faber poroča v imenu gospodarstvega odseka in nasvetuje:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1. V cestnem skladnem okraji Velikolaškem mej vasema Videm in Zdenskavas obstoječa občinska pot, ki veže v postavi o uvrščevanji cestá z dne 2. aprila l. 1866, dež. zak. šte. 2 pod točko 51 d in točko 66 d navedeno Suho Kranjsko in Rašice — Krško okrajno cesto, razglasi se za okrajno cesto.

2. Deželnemu odboru se naroča:

- zadobiti temu sklepu Najvišje potrjenje in
- po zadobljenem Najvišjem potrjenji potrebno ukreniti, da se ta občinska pot pripravi v tako stanje, kakoršno zahteva postava glede okrajnih cest.

Predlogi se vsprejmo.

Poslanec Faber poroča o prošnji občine Brusniške zaradi uvrstenja neke občinske ceste mej kantonske ceste in nasvetuje, da se ta prošnja izroči deželnemu odboru z nalogom, da stvar natančno preišče in v prihodnjem deželnem zboru o njej poroča.

Poslanec Pfeifer: Prošnja Brusniške občine se meni dozdeva prav pohlevna; ona namreč želi, da se kratka občinska cesta mej Brusnicami in Gabrjem uvrsti mej okrajne ceste; imenovana cestna progá dolga je komaj 2½ kil. met., ter se na jedni strani — od Gabrja proti Stopičem — združi s kantonsko cesto, na drugi strani pa — od Gabrja do Brusnic — z Brusniško kantonsko cesto oziroma Zagrebško državno cesto, tako, da je imenovani kos ceste mej Gabrjem in Brusnicami sicer občinska cesta, pa za promet ravno tako važna kakor Brusniška okrajna cesta, ki je le podaljšana progá imenovane občinske ceste. Na tej občinski cesti prevažá se ravno toliko blaga, lesa itd. iz sosednih krajev, kakor na Brusniški okrajni cesti, in vendar morajo Brusničanje sami vzdržavati to občinsko

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinsk roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

I.

Oh, kaj pač je to življenje, v katerem je vedno toliko žalostij in bed, v katerem je vse polno zanj in sovražnikov! Kajti predno se izprazni kelih trpenja, napolni se z nova in predno se premore sovražnik, prikaže se že drug, da se bori namesti njega.

Imitation de J.-G.

Malo dalje od tržaškega pristanišča proti zelenemu zalivu Piránskemu je ob morskeji obali že dlje časa ostavljena mala samota. Nekedaj jej je bil pokrovitelj sveti Andrej in šč sedaj je ohranila njegovo ime. Obrežje se do sem bolj in bolj oži, in tukaj se zdi, kakor bi se končalo mej vznožjem

gorovja in valovi jadranskega morja ter pridobiva enoliko na lepoti, kolikor izgublja na širjavi; malodane neprodiren gozdlič smokey in divje trte, čegar listje sveži zalivov sopar neprestano omlaja in zeleni, obrasta z vseh strani to mirno in skrivnostno zavetje. Kadar otemni zarja ter se vali rahlo igrajo z lahno nočno sapo ter morsko površje zazibava trepetajočo podobo zvezd, ne da se dopovedati čarobnost ove tihe in pokojne samote. Jedva se čuje nežni, vsled svoje neprestanosti večnemu vzdihu podobni šum voda, na peščenem bregi utihajočih: redkoma vrže plamenica, na nevidnem ribičevem čolni režoč obzorje, kak trak svetlobe na vale, da ga gibljoče se morje širi ter oži; ali skoro izgine in vse zopet otemni. V tem lepem kraju do cela mirni občutki ne rztresajo tajnih mislij, duh svobodno vlada času in kraju, kakor bi ga bili že prestali omejevati okovi našega življenja; in človek, čegar vzviharjeno srce je odprto le še silnim in burnim čuvstvom, izpoznal je že kedaj, postanši v samoti svetega Andreja, kako dobrodejen je nežen, nerušen mir.

Blizu tega zavetja vzdigoval se je leta 1807

preprosto zidan, a krasen grad, katerega so poslednje vojne razvalile. Stanovniki so ga zvali dom Monteleonov. Monteleone — izvorno ime Montelyon se je poitalijano — bil je francosk izseljenec ter je pred nekoliko leti umrl, ostavivši neizmerno pritrgovano imovino. Njegovi hčeri ste še prebivali v njem. Njegovega zeta in sodruga, gospoda Alberta, navadnega kupčevalca vzela je kuga v Solunu. Malo mesecev pozneje umrla je gospodu Monteleonu žena, mati druge mu hčere. Prva, gospa Albertova, bila je iz družega zakona. Žalost se je oprijela k otožnosti nagnenega moža in on se jej je po tej poslednji nesreči do cela izročil. V mrklej žalobi hiral je mej svojima otrokoma ter ni ona ga nesta mogla razvedriti s svojim laskanjem. Kolikor mu je ostalo sreče, opominalo ga je samo grenko tega, kar je izgubil. Smehljaj se mu je prikazal z nova na ustnice stoprav umirajočemu. Čuteč, da mu bije srce mrzleje, vzjasnelo mu je za trenutje mračno čelo; prijel je hčeri za roke, pritisol si je na usta, izgovoril ime Lucilino in Toničino ter umrl.

(Dalje prih.)

cesto, dasiravno jo skoraj nič ne rabijo, tedaj je njih prizidevanje, to breme na več ram razdeliti, vsega ozira vredno, tem bolj, ker morajo poleg imenovane občinske ceste vzdržavati tudi okrajne ceste. Tedaj gorko priporočam to zadevo gospodarskemu odseku in deželnemu odboru, da pri načrtu nove cestne postave ozir jemlje na imenovano cestno progo, ter jo uvrsti mej okrajne ceste.

Poslanec Faber poroča o prošnji občine Blejske in Gorjanske zavoljo podpore za preložitev ceste iz Grada proti Gorjam in nasvetuje, da se izroči deželnemu odboru, da to zadevo preišče, in ako treba, določi potrebno podporo.

Dr. Poklukar razjasnjuje nujno potrebo, da se ta cesta preloži in izraža upanje, da se bode prošnja hitro rešila, z ozirom na veliki pohod tujcev, kateri prineso v našo deželo dokaj novcev. Predlog se vsprejme.

Poslanec Obreza poroča o prošnji občine Grobše v Postojinskem okraju zavoljo podpore za gradnjo neke škarpe in predlaga, da se stvar izroči deželnemu odboru, naj jo preišče, in ako treba, določi dotični občini izdatno podporo. Predlog obvelja.

Dr. Papež poroča o poročilu deželnega odbora, da je za vodovod v Šmarji dovolil 100 gld. podpore iz deželnega zaklada. Se odobravaje na znanje vzame.

Dr. Papež poroča o poročilu deželnega odbora, da je postava o doneskih zavarovalnic za požarne namene zadobila Najvišje potrjenje in nasvetuje, da deželni zbor to na znanje vzame.

Za besedo poprime poslanec župan Grasselli in pravi, da omenjena postava ni dosegla cilja in smotra, kateri je bila namenjena. Namen postave je bil, zadeti zavarovalna društva, da bi doprinašala k vzdrževanju gasilnih društev. Ali vsa zavarovalna društva zvrnila so te troške na zavarovance, ki morejo plačevati, kajti vse zavarovalnice so premije poveksale. Govorniku pa se ne zdi pravično, da se dobri gospodarji, ki so zavarovani, obkladajo še z bremenom, da morajo skrbeti še za malomarnost nezavarovanih posestnikov, ker za iste plačujejo doneske za gasilna društva. Skoro gotovo bode treba nastopiti drug pot, da se doseže nameravani namen, ali čakati bode le treba, kaj bode kazal denarni vspeh nove postave. Zato pa bode zaznati ureditev prostovoljnih gasilnih društev, da se bode vedelo, je li tudi vsako obstoječo gasilno društvo urejeno tem načinom, da res služi svojim namenom, da ni „masculus pictus“, osnovan le zaradi uniforme, jako bogato okrašene. Župan G. Grasselli predlaga:

„Deželnemu odboru se naroča, da je deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju poročati na drobno, kakšni so bili nasledki in kakšen učinek deželne postave z 20. decembra 1884. Ob enem je razložiti stanje gasilnih naprav na Krauskem in poročati o številu gasilnih društev, o njihovej organizaciji, o gasilnem orodju in drugi gasilski opravi, katera je istim v razpolaganje in konečno o tem, katera gasilska društva imajo svoje posebne zaklade za podporo tacim gasilcem, ki so se ponesrečili pri gašenju ali pa zboleli.“ Ta predlog se brez daljšega razgovora jednoglasno vsprejme.

Poslanec Svetec poroča o predlogih poslancev Kluna in prof. Šukljeja zaradi premembe deželnega volilnega reda in nasvetuje, da se oba predloga izročita deželnemu odboru z nalogo, da v prihodnjem zasedanju predloži načrt novega deželnega volilnega reda. Predlog se vsprejme brez razgovora jednoglasno. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. januarja.

Predloge o podaljšanju pogodbe z Ogersko bodo se državnemu zboru predložile že v februarju. Vlada želi, da bi se ta stvar kolikor mogoče hitro rešila, vendar se misli v parlamentarnih krogih desnice, da v tem zasedanju ne pride v plenum več na vrsto, če tudi jo bodo odseki rešili. V parlamentu bode najbrž bankino vprašanje prozročilo živahno razpravljanje. Češki poslanci se bodo potegovali, da bi se v tem oziru bolj oziralo na potrebe česke dežele in pravice češkega naroda.

Naučni odsek je sklenil galiskemu deželnemu zboru priporočati resolucijo, da se vlada naprosi, da pomnoži število srednjih šol in srednješolskih učiteljev v Galiciji. Odsek za deželno kulturo je pa sklenil predlagati, da naj se deželni zbor sporazume z vlado, da bode iz državnega zaklada bolj podpirala obrtno šolstvo v Galiciji.

Spodnjeavstrijski deželni zbor je sklenil, da se vlada naprosi, naj ukaže vodji česke šole na Dunaji, da se ima posluževati pri občevarnji z vsim spodnjeavstrijskimi oblastvi in učilnicami samo nemščine in ravno tako spričevala in drage spise, kateri se imajo pokazati pri kakem spodnjeavstrijskem uradu ali učilnici, spisavati v nemščini.

Vnanje države.

Precej miroljubnejši so odločilni krogi v Sofiji, kakor v Belemgradu, posebno knez želi, da se kmalu sklene mir mej Srbijo in Bolgarijo. Knezu je vse jedno, kateri kraj se izbere za mirovna pogajanja, da se le sklene mir. Samo Turčija in Srbija delata ovire. Prva bi rada, da se izbere kako mesto, ki spada pod njeno oblast, druga pa želi baš nasprotno. Zategadelj bodo morda velevlasti morale poseči vmes in določiti kraj za mirovna pogajanja. Aksakova organ „Russj“ nagovarja Srbe, da naj se spuntajo, ker je srbska vlada omadeževala srbsko ime, osramotila ves srbski narod, sedaj pa skuša častihlepjem in sovraštvom proti Bolgarom narodu zapreti jasen pogled. Srbska sramota ne tiči v tem da so bili srbski vojaki tepeni, a v tem, da je vlada narod iz sebičnih, osebnih ozirov zapletla v temen, nepostaven in neopravičen boj z narodom, po krvi in veri sorodnim, kateri je s Srbi trpel pod istim izesom. Russj misli, da je večina vojakov bila goljufana, mislili so, da pojdejo v Staro Srbijo, pa so jih vodili v Bolgarijo, da je le vlada kriva, da je srbska narodna čast omadeževana z roparskim napadom, in kdaj se je to godilo? Ko so napadnemu narodu pretile turške čete! Nadalje list opominja Srbe, da naj nikar ne sovražijo Bolgarov, ker s tem koristijo le sedanji vladi. Pravična bila je na bolgarski strani. Pravična jeza srbskega naroda mora se obračati proti vlad, ne pa proti Bolgariji. Russj misli, da ni drugega sredstva, da bi mogli Srbi oprati svoje omadeževano ime, kakor da se spuntajo in zapode one, ki so jih zamotali v bratomorsko vojno. — „Novoje Vremja“ je izvedelo, da so mej Srbijo in Grško vrše pogajanja, da skupno začneta vojno proti Turčiji. Srbija bode sedaj udrla v Staro Srbijo, ne pa v Bolgarijo. — Po naših mislih bi to ne bilo napačno, a sedaj je čas zato zamujen. Sovraštvo proti Srbom je v Bolgariji jako veliko in Turčija bode lahko Bolgare naščuvala proti Srbiji, ako bode le hotela. Velevlasti drugi pot ne bodo branile Srbije, ako sama začne vojno, ker so se kolektivno izrekle, da ne žele nobenih novih bojev na Balkanu. — Ob novem letu poslal je kralj ministerskemu predsedniku lastnoročno pismo, v katerem se mu zahvaljuje za njegovo domoljubno državniško delovanje za Srbijo, državno idejo in vladarja. Nadalje se kralj zahvaljuje vrni vojski in in ljubljenu in udanemu narodu, ki je pokazal v najtežavnejših trenutkih, da ve, kaj je njegova dolžnost proti domovini. Pa tudi politične stranke so pomagale kralju premagovati težave. Kralj zmatra za svojo dolžnost, vsem se zahvaliti ter prosi ministerskega predsednika, da to objavi. Poleg tega je kralj pomislil vse politične zločince, ki so bili zaprti v Belemgradu, Požarevci in Niši zaradi ustanka 1883. leta. — Preki sod v Pirotu začel je že svoje delovanje. Mnogo Piročanov so zaprli, ker so nekda Bolgarom služili za ogleduhe. Mej drugim so zaprli mestnega župana, ker je, kakor ga dolže, bolgarskim četam pokazal pot čez Izvor, da so Srbom prišli za hrbet.

Gadbanu efendiju se je nekda posrečilo mej turškim sultanom in knezom Aleksandrom doseči zastran vzhodnorumelijskih zadev skoro popolno sporazumljenje. Knez Aleksander se bode imenoval za pet let vzhodnorumelijskim generalnim guvernerjem na podlagi določeb Berolinske pogodbe. Postavodavna zboru ostaneta razdeljena, toda bolgarsko in vzhodnorumelijsko sobranje bode volilo delegate izmej sebe, kateri se bodo posvetovali o skupnih zadevah, kakor delegacije v Avstro-Ogerskej. Knez bode imenoval vzhodnorumelijske častnike, a sultan jih bode moral potrjevati od stotnika naprej. Nižji častniki se bodo smeli uporabljati le v jedni deželi, višji pa v obeh. Za zaostali davek plača knez Turčiji 300.000 untov šterlingov. Vzhodnorumelijski statut se bode primerno premenil.

„Dziennik Poznanski“ je izvedel, da bode Rusija iz svojih poljskih pokrajin iztirala vse pruske podložnike, kateri neso do 1. januarja 1886 dobili ruskega državljanstva. Dotični ukaz so že dobila oblastva, a je zdaj še tajen. Posestnikom zemljišč se bode dovolilo 8, tovarnarjem 6 mesecev, tovarniškim delavcem 6 do 8, kmetskim delavcem 6 in rokodeicem 1 teden odloga, da uravnajo svoje premoženjske razmere. Po tem ukazu bode iztiranih nad 100.000 oseb. — „Novoje Vremja“ piše, da bode Rusija prej ali slej morala osvojiti si Carigrad, da vse slovansko vprašanje reši v narodnem in verskem oziru. Srbija, Bolgarija, Rumunija in Grška, katere je Rusija osvobodila, bi jo že iz hvaležnosti ne smele ovirati.

Grške trgovske trdke v Bukureštu so izvedele, da se v kratkem začne ustaja na Kreti. Krečani so nekda dobili žagotvilo, da bodo velevlasti potrdile fait accompli na Kreti, kakor bodo zjedinjenj Bolgarov. Drugo vprašanje je seveda, ali bode Turčija roke križem držala, ali bode pa s silo skušala zatreti ustanek. Velevlasti ne bodo branile Turkom, pokoriti Krečanov, kakor bi ne bile Vzhodnjorumelijcev, ko bi jih bili hoteli. Prevrat v

Plovdivu Turčiji materialno ni dosti škodoval, kajti Vzhodnja Rumelija bode še nadalje plačevala davek, ako se pa Kreta Grškej pridruži, so dbohodi od tega otoka za Turke izgubljeni. Prevrata na Kreti pa tudi ne bode tako lahko izvršiti, kajti Turčija ima zdaj zbranih toliko vojakov, da takoj lahko zatre vsako grško gibanje, kajti tudi na Kreti so oblastva že vse potrebno storila, da se ohrani red.

Najvišja instanca je potrdila obsodbo predsednika danske spoduje zbornice, Berga, na šest mesecev ječe, ker je pomagal s silo odstaviti policijskega načelnika na nekem političnem shodu v Holstebro na otoku Itlandiji z govorniškega odra.

Vojske domačih indijskih Angležem prijaznih knezov so jako desorganizovane. Ko bi Anglija imela boj z Rusijo, bi je ti domači knezi ne mogli dosti pomagati. Zategadelj premišlujejo angleški državniki in vojaška oblastva v Indiji, kako bi se moglo zboljšati domače vojske in kako jih bolj spojiti z angleško-indijsko vojsko. Kakor slišimo, namerava indijska vlada čete domačih knezov spraviti v pravo razmerje k prebivalstvu in dohodkom njih držav, te vojske za zdaj vsaj nominelno prišteti k angleško-indijski državni vojski, kar bode veselilo, kakor se misli, kneze, ter jim dati nekaj angleških častnikov. Na ta način mislijo Angleži zboljšati te vojske, h kratu jih pa polagoma popolnem spojiti s svojimi četami. Se li bode pa posrečilo, je še dvomljivo. Domači knezi so jako nezaupljivi in bi utegnili kmalu spoznati, da bi tako s časom zgubili vso samostojnost.

Dopisi.

Iz Trsta 13. januarja. [Izv. dop.] Danes ob 2. uri počel je skrutinij volilnih listkov, ki je trajal do 8. ure zvečer. Zmagala je progresova stranka, kar se je bilo že poprej nadejati, kajti „Societa Politica“ zagrešila je sama, in ni upanja, da bi ta stranka z načeli, katere goji, zmagala. Da se je bila „Politica“ oklenila vseh patrijotičnih elementov, ter delovala skrbno, energično in ne štedila, dalo bi se prodreti povsod v vseh razredih. Tako pa, ker se le na italijansko stališče postavlja in ima v prvi vrsti braniti italijansčino, mrzi vsem okrog nje, ker se ne poteza za pravo avstrijsko stvar, to je: vsem narodom jednakopravično. Progresova stranka dobila je 741 glasov, „Politica“ pa 260 največ, kar se je nocoj izvedeti moglo, jutri poročilo natančneje, ker tu se vse drugače volilni akt vrši, nego pri vas v Ljubljani.

Ko se pričelo mračiti pa do 9. ure zbiral se je na tisoče ljudstva na glavnem trgu, pričakujoč izida volitev. Iredenta nameravala je prirediti demonstracijo, najela je čez 50 taksinov najnižje vrste, res jih v najlepši kavarni, „Caffe degli Spechi“, postavila. Tam so pili, pa ko je čas bil, da bi počeli kričati „evviva“, pozgubili so se. Patrijotična stranka, na tisoče močna, zibala se je kot valovje morja, pričakujoč demonstracije, da tudi ona pokaže, kateri element je v Trstu faktično močnejši. Toda ni ga bilo glasu. Ko le ni noben rudečkarjev črhnil, šli so patrijoti po korsi ter kričali „Evviva Austria“. Omeniti še moram, da se izid ni naznanil, kakor drugekrat, da ni nihče znal o izidu, le malokateri so izvedeli, da je izid za „Societo Politico“ neugoden. Veliko glasov se je razcepilo, ker ni bilo discipline pri „Politici“, dočim so progresovci kompaktno volili. Jutri več o tem. Da imamo v Trstu drugega namestnika, bilo bi danes drugače.

Z Reke 11. januarja. [Izv. dop.] Staro leto zginilo je v zaton, marsikatera goreča želja, katera naj bi se bila za časa vladanja njegovega izpolnila, ostala je še — goreča želja. No, naj ide z Bogom, saj posebnega kaj ni tako prineslo, za to pa mu je na odlazku vedel vsak po svoje, dati brco v slovo. Nastopilo je novo, upajmo, da bode to poravnalo, popravilo to, kar je staro zamudilo ali zanemarilo; s prorokovanjem se to sicer ne ujema, ker naslikali so nam ga že davno z najčrnejšimi bojami, to pa ostane naj le prorokovanje!

Novo leto pripeljalo nam je i težko pričakovane — vsaj za nekatere — veseljaka predpusta seboj. Dasi je temu gostu letos najdaljše življenje v tem stoletju odmerjeno, bali so se vender naši pseudo-Madjari, Rečani, da bi morda venderle prekratek znal biti; dobro bi torej bilo podvizati se, dokler je čas: a bon jour bonne oeuvre in hajd napovedali so z vsem mogočim šumom in pompom že na 26. dne pret. m. „gran ballo mascherato“, v novem mestnem gledišči, per longum et latum razkladajoč, kako da bode vse okrašeno, dekoifirano, razsvetljeno, kako so se opekli! Mesto gran ballo, bil je grandioso fiasco! Prišlo jih je v vsem toliko skupaj, da je moglo komaj 10 parov plesati, mej temi celih sedem mask, kakor nek list baljivo omenja, da

je sedem ljudi iz galerije, sedem mask v parterji občudovalo in še ti, pravi, prišli so tako pozno uprav, ko so že mislili vrata zapreti. „Bilancija“ javkala je drug dan, kako da je bilo vse lepo napravljeno, koli da je vse to stalo in vse za nič; drugi listi pa so se hudobno rogali. To je pa ono „furijsko“ tako ohladilo, da ima od tega časa gledišče riposo (počitek). Tudi električna razsvetljava, napravila je oni večer fiasco, in ako ne bo v prihodnje boljša, je draga ta naprava, zelo predraga.

Da ne boste rekli, da Reka pod madjarskim blagoslovom ne „napreduje“, vedite, da je bila zadnje dni v novem poslopi mestne hranilnice (Cassa comunale di risparmio) na prostoru prejšnjega gledišča, otvorena dvanajsta kavana na Reki; krstili so jo „Caaffe grande“, prostori so res krasni in opravljeni jako elegantno, z vsem komfortom. Ker ravno o kavanah govorim, dostaviti moram, da me vselej nevolja grabi, kadar v Reško kavano stopim, pomislite: v vseh dvanajstih kavanah, iskali bi zastoj slovenskega časnika, izvzemši jedino „kavano Europo“, kjer je jedini „Slov. Narod“ in še ne vselej. Komur je znano, da ima gosp. Gorup v svojej palači poleg hotela in restavracije i kavano (Caffe centrale), na lasten račun in pod lastno upravo, mislil si bode pač, da bo vsaj v kavani „velicega“ tega rodoljuba vse slov. liste nagromadene dobil. Kot kapitalist, kateremu ni za par kebrov, naročen bo vendar na slov. liste; storil bode to iz več razlogov: da kot rodoljub podpira slov. časnikarstvo, da s tem lahko pokaže tujemu svetu, da i Slovenci imajo svojo literaturo in časnikarstvo, in da ustreza gostom. Ali bridko bi se varal, kdor bi to mislil! Kakor drugje, tako i tu ni niti duha ne sluha o kadem slov. listu, pač pa dobiš mesto teh, razven nemških in italijanskih, nagromadenih cel kup madjarskih Nemzetov, Egyetertesov, P. Naplov, P. Hir-lapov in vrag si ga vedi, kako se vse to zove. Žalostno ali resnično. Tako tedaj je zastopano na Reki slov. časopisje; in vendar koliko je Slovencev tu stalnih, in koliko jih vsak dan po opravih v mesto pride, zato pa se čisto čuje pritožba: čemu bi hodil v kavano, slovenskega lista tam tako ne dobim!

Iz Žalca 12. januarja. [Izv. dop.] Gotovo se Vam bo čudno zdelo, da dobite tudi iz našega trga jedenkrat kak dopis. Pa, da se je ta čudež zgodil, moral je biti že kak tehten uzrok. Prepričajte se sami! Staro leto, ki nam je bilo doneslo slabo ceno za hmelj, zato pa dobro vino, smo, hvala Bogu! srečno pokopali. Novo leto 1886 je nastopilo, ter misli postati za naš trg precej viharno. Začetek je bil vsaj tak. Komaj štejemo nekoliko dnij po novem letu sem, že se je bil v nas boj, hujši in groznejši od boja pri Slivnici mej Bolgari in Srbi. Tako vsaj nam poroča naš zakotni list „Deutsche Wacht“. Tu je z živimi bojami naslikan grozoviti in spominava vreden boj (Sachsenfelder Schlacht), ki se je vršil 3. t. m. v glavnem kvartirji naših in Celjskih Ultra-Germanov v gostilni „k zlati kroni“ vulgo Staré. Prazne, puhle glave so se neusmiljeno prebijale in prevrtavale, bakreni nosi odrezavali, zlobni jeziki iztrgavali, da je bila groza. Kri je kar curkoma lila, ter se v potokih valila v našo umazano Godomljo. Človeka kar kurja pot obhaja, prebravši oni dopis. In čujte, vsega tega je krivo baje naše županstvo, t. j. župan s svojimi svetovalci, mej katerimi je g. R. Sch. prvi, in posestnik one gostilne, ker skrbé premalo za mir in telesno ter dušno varnost tržanov. O simplicia simplicissima! Pa, da ne govorim dalje v ironiji, evo prave činjinice:

Kakor je znano, skrbi v našem trgu za nočni mir naš policijski komisar in prvi občinski svetovalec g. R. Sch. Pa kako! Jedenkrat si najame nekateré naših fantov pretepačev, kakeršnih je povsod dovolj, gré ž njimi na ponočno stražo, potem jih doma z vinom zaliva (predlansko leto je plačala občina na ta račun 18 gld. — koliko lani, mi ni znano), sedi pri njih mizi ter trka ž njimi, ako pa jih drug dan kje po noči zaleze, našeška jih z bikovko. Včasih se seveda svojega ideala — vina — toli navzame, da mu še to spodleti. Da pri teh razsajevalcih ni na dobrem glasu, je umevno. — Drugega t. m. bil je naš komisar zopet v družbi onih fantov, kar se začno med seboj prepirati. Mesto da bi jih pomiril, zagovarjal je jednega najhujših pretepačev. Na to ga srditi fanti popadejo, ob tla vržejo, ter tudi njega mater nemilo k steni pritisnejo. Ali to dopisniku „D. W.“ ni znano?

Tretjega t. m. bili isti fanti v gostilni g. H. do polnoči. Na to pa se jim je reklo, da je poli-

cijska ura odbila in da ne dobi nikdo več pijače, bodi-si Peter ali Pavel. Tu odšli so mirni. V gostilni „pri kroni“ pa se je na policijsko uro pozabilo, ter so se grla še naprej marljivo zalivala. Gosp. komisar si je pač mislil, vsaka postava ima svojo izjemo — zakaj tudi ne pri meni? — Jeden onih fantov gre tja in zahteva pijače. Njegovi želji pa se ni ustreglo, čeravno so drugi gosti dobivali pijače. To ga razkači in začne razsajati, za kar je bil prav pošteno tepen, pri čemer so ga ciganski godci in drugi gosti z buteljskimi steklenicami po glavi tolkli. Ko jim je ušel, pokliče na pomoč svoje tovariše ki so vinjeni in razdraženi jeli razbijati po vratih mej tem zaklenjenih. G. B. pa je svojo korajžo s tem pokazal, da je iz prvega nadstropja na oblegovalce streljal. Čez nekaj časa gresta gospoda J. S. in R. Sch. ven, da bi fante razgnala, ali pri tem je bil prvi ranjen z nožem na glavi, drugi pa je dokaj srečen kožo odnesel. Tako se je vršil ta izgrede, od katerega skoro nobeden tržan nič vedel ni in katerega je porabil dopisovalec v „D. W.“ (pri nas je javna tajnost, da piše g. B. v „D. W.“, da bi osramotil naše inteligentne, narodne tržane, ter je spravil v zvezo s to sodrgo, ki je povsod najti.) O celi stvari bi bili molčali, ko bi se nam ne delo potrebno, dokazati dopisovalcu nesramnih lažij.

V uvodu svojega dopisa spravi se nervozni g. dopisovalec tudi na narodno duhovstvo in učiteljstvo, ki mu je trn v peti, ker je neki preveč „bindiš“ in se preveč peča s politikom. Posledica tega mu je seveda, da je in bo ono krivo vseh takih izgredev. Na to mu moramo pač zavriniti, da bi bilo nujno potrebno, ko bi se ta možicelj bolj brigal za svoje regulovanje, nego za politikom. Tam je njega delokrog! In če mu je zima predolga, naj premišluje, kako bi se dalo to ali ono na boljši način izpeljati, da ne bode prva povodenj razdejala njegovih toli dragih naprav, za katere se potroši krvavo zaslužen denar savinjskih davkoplačilcev. In če nema družega dela, kakor lenobo pasti in poštene ljudi obirati, naj ga utaknejo v kako pisarno, da bode čez zimo zaprašene akte prepisoval. Potem ne bode nikdo mogel reči, da ima zamanj toli mastno službo. — Dasi so naši fantje včasih v svojem obnašanju robati, vendar ne prekosijo v tej lastnosti g. B. On je bil na visokih šolah, tako da bi človek mislil, da je olikan in plemenitega srca. Pa, jojme! to smo se varali. Žal, moramo konstatovati, da je on v primeri s temi fanti še večji surovež. Da je neotesan in robot, naj dokažejo sledeči vzgledi.

Nekega večera pride v omenjeno gostilno, v kateri je g. B. stalni gost, tukajšnji mizar Lang, ter izreče svoje mnenje o regulovanju S. Ta nepoklicana kritika je g. B. tako razkačila, da je kakor besen planil na ubogega mizarja, ga vrgel ob tla in ga prav neusmiljeno s pestmi in petami obdeloval. Res junašk čin izobraženega moža! — Nekega družega dne pa se je sprehajal naš g. B. po dreveredu, kar pride voznik V. iz G. po cesti iz Celja in nekolikokrat z bičem pokne. To je nervoznega gospoda tako razjarilo, da teče k vozniku, ga ustavi in ga s svojo palico udari. Ta pa ni prelen in ga s pomočjo svojega biča raz ceste zapodi. Takih in enakih slučajev bi še lahko več navedli. Pa go spod B. ne nadleguje samo ljudij — še ubogi psi nemajo miru pred njim, streljal je nanje iz svojega stanovanja.

Naposled nam bodi dovoljeno poročati, kako ime je pridejal g. dopisnik našim narodnim gostilnam; imenuje jih namreč „špelunke“. Kateri gostilni pa po pravici pristojta to ime, tega nam ni mar povedati.

Konečno naj še povemo, da je vsega prepira in nesloge v našem trgu kriva le neka žena, ki ima navado, da spredaj liže — od zadaj pa praska. Zato je dobila pa tudi primerno ime „Kacika“.

Pa dovolj! Čez voljo mi je narastel moj dopis. Ako bo treba, se bom o priložnosti zopet oglašil. Do tedaj pa, da ste mi zdravi, gospod urednik!

Domače stvari.

— (Denašnja seja deželnega zbora) trajala do 1/3. ure popoldne. Konsorciju mizarjev dovolila se je za izgube pri delih v Rudolfinumu, ne, kakor je nasvetoval finančni odsek, 75%, ampak po nasvetu barona Apfaltrerna le 50% odškodnine. Dovolili so se tudi še potrebni troški za delovanje muzeja „Rudolfinum“. Zastran pogodbe z usmiljenimi sestrami se je sklenilo, da ima deželni

odbor strog nalog, z njimi obravnavati v tem zmišlju, da uvedo v bolnišnici Ljubljanski in v blazničnem oddelku iste cene pri režiji in pri jedilih, kakor so zadnje leto upeljane na blaznici v Studenci, drugača se ima pogodba usmiljenim sestram odpovedati in uvesti lastna režija. Potem se je dovolila dolga vrsta cestnih in občinskih priklad. Prihodnja seja je v soboto.

— (Umrli) je v 11. dan t. m. ob 9. uri zvečer v Šent Jarneji osmošolec Fr. Hudoklin. Dasi je imel mučno bolezen, je vendar okolu hodil in čital, smrt pa je bila lahka, kakor bi zaspal. Blag mu bodi spomin!

— (Tedensko poročilo krajačarske podružnice „Narodnega Doma“ v Ljubljani.) Poročati nam je o novici, za naše podjetje prav ugodni, da smo v pretečenem tednu dobili šest krajačarskih knjižic razprodanih, tako, da jih imamo sedaj vsega skupaj 41. — 36. krajačarsko knjižico smo dobili pod številko 252 (poverjenica g. M. B.) iz Ljubljane. Zanimljivo je, da so to knjižico deloma nakupili tamošnji gostje s tem, da so pri svojih gostilniških računih mesto natančnih zneskov plačevali višje okrogle svote in dotični „plus“ namenili „Narodnemu Domu“. Tudi 37. knjižica pod številko 331 (poverjenik g. dr. E. V.) je Ljubljanska, 38. in 39. knjižico (pod št. 213. in 214. (poverjenika gg. dr. Fr. Š. in A. G.) smo dobili iz Mokronoga. 40. in 41. knjižica sta zopet Ljubljanski krajačarski knjižici pod št. 241. in 351. Poslala sta nam jih gg. poverjenika dr. V. G. (v drugič) in E. L. (v četrtič). V pretečenem tednu smo dobili tudi prve večje svote, nabrane na desetkrajačarske knjižice, in sicer: na knjižico pod št. XXXVII. (poverjenik gospod J. B.) iz Trnovega pri Ilirski Bistrici 29 gld. 50 kr.; na knjižico pod št. XXXVIII. (poverjenik g. dr. V. G.) 59 gld. in na št. XXXIX. (poverjenik g. dr. V. G.) 55 gld. 40 kr., oboji svoti iz Ljubljane. Lepo zahvalo vsem zavednim nabiralcem. Naj si bodo v svesti, da njih marljivo delovanje gotovo ne ostane brez vsacega koristnega upliva.

— (Kranjska eskomptna družba v likvidaciji) objavlja danes na drugem mestu kosmato bilanco z dne 31. dec. 1885. V primeri z bilanco prejšnjega leta izplačalo se je na račun izkazanih dolgov v znesku 751.007 gld. 64 kr. v dveh rokih 383.960 gld. 96 kr. — Rečeni zavod ob jednem naznanja, da bode počenši s 16. januarjem t. l. vsem upnikom na račun njih terjatev iz dne 31. decembra 1884 zopet po 12 1/2% (dvanajst in pol odstotka) izplačeval. — Dolgov je torej še 277.781 gld. 75 kr., za katere je pokrite v aktivih, mej temi pogojeni delež, ki ga ima plačati firma „August Tschinkel & Söhne“ in pa skupilo za posestva na Kranjskem, ki spadajo v konkurzno maso rečene firme. — Nadejati se je torej, da bodo vsi upniki eskomptne družbe popolnem plačani in da bode tudi za delničarje ostal primeren delež.

— (Moč novega vina.) Iz Kamniškega okraja se nam poroča: Pred nekoliko dnevi, ko smo imeli pri nas mraza 14–16 stopinj, vračal se je kočar in mešetar Andrejevec iz T-ske vasi domov s semnja v Kranji. Blizu doma pokušal je v neki krčmi „novega“ tako dolgo, da so ga morali naposled, — bilo je treba krčmo zapreti — postaviti pred vrata in storili so to tem brezskrbnejši, ker je imel mož do doma komaj slabo četrte ure. A niti tega ni zmogel. Padel je kmalu v saeg kraj cestnega jarka — morda okolu jednajste ure zvečer — in našli so ga tam zjutraj ob šestih — spečega. Vsak drugi bi moral v takem položaji in ob mrazu 16 stopinj zmrzniti, a našega junaka je po trditvi izvedencev rešilo le novo vino, ki je podelilo životu toliko gorkote, da je hudi mraz ni premagal. Mešetar se je sicer nekoliko prehladil, a danes hodi že spet po semnjih.

— (Vabilo) k plesu katerega priredi Ormoška čitalnica v nedeljo dne 17. januarja 1886 v svojih prostorih v Ormoži. Začetek ob 1/2. uri. Ustopenina: Za posamezne ude 40 kr., za rodbine 70 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 13. januarja. Carska obitelj preselila se je semkaj in ostane dlje časa tukaj.

Madrid 14. januarja. Časniki poročajo iz Saragose, da so več Zorillovcev, mej njimi generalnega svetnika in dva občinska urad-

nika deli v zapor, v Sevilli so tudi več osov zaprli.

Madrid 13. januarja. V Kartageni je mir. Stanje generala Fajarda je ozbiljno, vendar zdravniki še upajo, da ga rešijo. Več ustavešev so ujeli in je bodo strogo sodili.

Pariz 14. januarja. Včeraj zvečer bil je prefekt departementa Eure mej voznjo v železniškem vozu blizu Maison Lafitte umorjen. Morilec neznan. Povod umoru je menda rop.

Novi York 14. januarja. Ameriški konzul v Apii (Apia je naselbina na otoku Samoa) vnanjemu ministru poslal oficijalno vest, da je Nemčija prisvojila si Samoo.

Razne vesti.

* (Rastlina zoper krvotok.) V Kolumbiji raste, zlasti za kirurge jako važna rastlina, imenom „Aliza“, katera v sebi hranjeva sok, pristno sredstvo zoper vsak krvotok. Ako namažemo s sokom tega grmiča nož, lahko ž njim prerežemo krvne celice, da še celo žile, in kri ne bode tekla. Vonjava ženske rastline pa ima nasprotno lastnost, da pospešuje in celo prouzročuje krvavljenje. To skoro neverjetno poročilo objavil je v Londonu izhajajoč strokovnjaški list „Lancet“ ter ob jednom zatrjuje, da ta nova iznajdba ni nikaka izmišljotina, marveč gola istina.

* (Telefon v službi božji.) Bolezen švedske princesinje Viktorije se je zadnje tedne toli shušala, da visoka gospa že več iz postelje ne more. Ker kneginji se posebno hudo zavzema srce boleat, da nikakor ne more opravljati svojih verskih dolžnostij, napravili so te dni na kraljevo povelje telefonsko zvezo mej dvorno kapelo in spalno sobo nesrečne bolnice. Kraljeva sinaha Viktorija posluša sedaj mirno v postelji ležeč cerkvene propovedi ter se udeležuje službe božje in raznih cerkvenih opravil. Neko posebno čuvstvo polastilo se je srca mlade kneginje v trenutku, ko je v prvič dela telefon k ušesom in v posteljo iz cerkve čula iskreno molitev za svoje ozdravljenje.

* (Najbogatejša udova.) V deželi Chile živi brdka mlada udova, Donna Indora Cusino, ki ima neizmerno premoženje. Izredna krasotica ima obilo rudnikov, mnogo graščin in tovarn, v ojnih in kupčijskih ladij, palače, črede itd. Njene na več milijonov cenjene dragocenosti hrani posebna palača, tudi občinstvu odprta. Jedna velika tovarna izdeluje obleko in perilo samo za bogatinko Indoro. Lepo gospo, katero v obče nazivljejo grofinjo Monte Christo, obkrožujejo vrhu bogatsva in zakona. željnih domačinov tudi častniki evropskih vojnih ladij, katere tamkaj ostajajo. To bi bila nevesta kakemu samcu ali udovcu! Neizmerno bogata udova pa ima svoje muhe. Že šestokrat je izjavila, da bi podala roko v zakon jedino le kakemu Nemcu in ko bi bil tudi najubožnejši in najslabši izseljenec. Kakšna čast in prednost, na katero so lahko ponosni Nemci.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. jan.	7. zjutraj	728.10 mm.	-2.8° C	sl. zah.	obl.	1.80 mm.
	2. pop.	727.34 mm.	-1.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	725.47 mm.	-3.2° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura - 3.3°, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo)

Papirna renta	83 gld.	10	kr.
Srebrna renta	84	25	
Zlata renta	112	50	
5% marcna renta	101	20	
Akcije narodne banke	871	—	
Kreditne akcije	296	80	
London	127	05	
Srebro	—	—	
Napol.	10	05 1/2	
C. kr. cekini	5	94	
Nemške marke	62	20	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	
Ogrska zlata renta 4%	101	15	
„ papirna renta 5%	92	75	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	80	
Kreditne srečke	100 gld.	178	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	198	40	

Vsem sorodnikom in znancem naznanjava žalostno vest, da je najin

SREČKO

danes ob 6. uri zvečer, po dolgotrajni, mučni bolezni, v 8. letu svoje starosti, preminil.

Podgrad, dné 12. januarja 1886. (28)

Marija in Adalbert Živic pl. Schiwizhoffen.

Proda se po nizki ceni

Brockhaus Conversations-Lexikon.

Izdaja iz leta 1883. (22-1)

Kje? se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Trgovski učenc,ec,

z dobrimi šolskimi spričevali, 14 let star, zmožer slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se takoj pri

(12-3) J. S. Osetu na Vranskem.

Umri so v

Ljubljani:

11. jan.: Franc Mahkota, hišnega posestnika sin, 6 m., Krakovske ulice št. 7, za božjastjo. — Ana Šraj, delavka, 66 let, Karlovska cesta št. 3, za pljučnico.

12. jan.: Anton Urban, umirovljeni gozdar, 76 let, sv. Jakoba trg št. 11, za starostjo. — Jakob Verbajs, črkostavec, 28 let, sv. Florijana ulice št. 7, za jetiko.

V deželnej bolnici:

10. jan.: Ana Gore, posestnica, 52 let, za krvavenjem. 11. jan.: Anton Zaletu, dinnar, 36 let, za jetiko. — Marijana Jager, gostija, 66 let, za gnojenjem pljuč.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Likvidacijski odsek Kranjske eskomptne družbe sklenil je vsem upnikom tega zavoda izplačati daljno 12 1/2% odplačilo.

Izplačevalo se bode od 16. t. m. dopoldne od 9. do 12. ure proti temu, da se odda cheque, ki pride na vsoto 12 1/2% in pokaže uložna knjižica, katera se bode kolekovala in zopet nazaj dala. Tedaj imajo se cheque glasiti baš na polovico vsote, ki se je izplačala 16. julija lanskega leta.

Znesek te vsote se od 16. t. m. nič več ne obrestuje.

Daljna izplačila se pa bodo izplačala, kakor bode napredovala likvidacija.

V Ljubljani, dné 13. januarja 1886.

(25-1) Likvidacijski odbor.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Aktiva.

Bilanca z dné 31. decembra 1885.

Passiva.

Št.		gold.	kr.	Št.		gold.	kr.
1	Za tekoči račun	69677	19	1	Akcijna glavnica	150000	—
2	Dvojljivi račun delničarjev	338861	14	2	Akcijne obresti	37	50
3	Tekoči račun kreditnega društva	18122	58	3	Kreditnega društva poroštvni zaklad	20607	50
4	Dvojljivi račun	6128	48	4	Kreditnega društva obresti in poroštvni zaklad	2892	77
5	Rimesni račun A	1314	72	5	Račun rezervnega zaklada kreditnega društva	2654	90
6	Rimesni račun B	18500	—	6	Za tekoči račun	23207	26
7	Troški	2051	65	7	Effektni račun	254	02
8	Najmarina	581	—	8	Rimesne obresti A	4270	57
9	Služnine	4101	54	9	Rimesne obresti B	4123	56
10	Za pokriti kredit	200	—	10	Obresti za pokriti kredit	565	90
11	Račun troškov Avg. Tschinklovih sinov	1546	24	11	Giro	343356	43
12	Giro-imeuje	80225	18	12	Račun prvega 25% poplačanja pri giro-konto	224	85
13	Račun blagajnice	5033	91	13	„ drugoga 25% „ „ „	258	14
14	Račun dobička in izgube	12892	10	14	Provizije	151	32
				15	Obresti za tekoči račun	6171	01
				16	Mobilije	460	—
		559235	73			559235	73

V LJUBLJANI, v dan 31. decembra 1885.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Mayer s. r.

Jos. Luckmann s. r.

Fran Zeschko s. r.,

knjigovodja.

(24)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.